

Rogo agitoval, že muzika nemusí ustat, ani i kdyby nebylo jasné, jaký styl se bude hrát, i kdyby si všichni hudebníci dali pauzu. To již odehrála kapela Veselé souvislosti a Vyškrábaní z psychedelického bambusu, taky se uskutečnilo hudební pásmo z básní Gellnera v podání Detailova přednesu. Ale vůbec o milé překvapení večera se postaral Luďa, během zase jednoho Jindrova pokusu se přidal k mikrofonu a z nějaké pohnutky, která se mu zrodila v hlavě u ocelového Krakonošova pramene, začal vokálně improvizovat. Touto 40 minutovou zpovědí přirazil k zemi nejednoho účastníka soustředění. Nebylo jasné, co na to říct. Je to vzpomínka na něco neuvěřitelného, svobodného, uzemňujícího... „ty, vole!“ řekl bych. Nevím, jak to víc popsat... K ránu již začínaly docela zajímavé hudební experimenty, no jo, To bylo kruté - to by bylo žlutý a Co dělat s člověkem, který se dostane do stavu naprosto nepřistojného. Hodně byla zajímavá sekce rock n'rollů vyprovokovaná Standou na oslavu 4. ranní hodiny. V životě jsem takhle na káry s Lopatkami nehrál, ale to asi nikdo z nás. Vůbec, celý pátek mi přišel, že improvizací pasáže byly slušně dlouhé, průměrně 30 minut. Nevím, jestli to bylo naší přítomností, nebo že již hudebníci pochopili, jak se v písniích uvolnit a vyřádit. Každopádně jsem si to užíval až do šesti ráno. Sobotní dopoledne bylo narušené jedním neřádem, který nám k dobrému spaní pustil Jefferson Airplane a patřičně nahlas – dobrý nápad, ale špatné načasování. Před sobotním polednem se již většina lidí probudila, jedni vysvětlovali souvislosti minulého večera těm, co spali a naopak ranní ptáčata zase na oplátku vysvětlovala komediální výstupy ze sobotního dopoledne. Vyrázil jsem s malou skupinkou hudebníků pro něco k jídlu do Libáně a při návratu jsme zjistili, že naopak se na statku vytvořila jakási skupinka lidí živících se pránou, prohlížejších si předměty denní potřeby a zaujatě o nich debatovali. Tak jsem dostal zákeřný nápad, že bychom mohli zahrát něco z lopatkovského space jamu. Ihned jsme zformovali údernou skupinu a zahráli nějakou pořádnou gradaci (Spirály, Uctívači koberců), co se během písni dělo, se nedá popsat. Takovou metamorfózu zpěváků a koberce jsem neviděl. Vtípek se nám celkem povedl. Ale i my jsme se cítili taky psychedelicky „odpočatí“. Po pozdním obědě se začalo znovu hrát, ale v docela

pomalém rytmu. No, alespoň byl prostor pro ukulele a skupinka ukulelistů předvedla, co umí. Neznělo to špatně, jen jeden jam byl poznamenaný takovou drobností – přidal se 3. ukulelista a zeptal se tou nejstrašnější větou: „Od čeho to je?“ Od té chvíle jam nabral chaotičtější ráz až do rozpadu doposud hraného motivu. Prokletý akordy! Celý večer byl tak jako tak poznamenaný předešlou, téměř probdělou nocí. Jak se na Milkovických soustředěních stává, ze soboty na neděli přichází experimentální hodinka. Ta naše odbila, když se Detail uložil ke spánku jak široký, tak dlouhý a to hned v dostatečné vzdálenosti od pódia a chrápal. Během hudební pauzy jsme si toho všimli, a napadlo nás, že by to mohl být zajímavý doprovod, tak jsem pohotově umístil mikrofon k jeho ústům a pustil ho do beden. Následovala vlna, co vlna, tsunami smíchu. Co to je? Chrápání se line z beden. Co to, kurva, je? A někdo leze na pódium! Po chvíli polevila vlna smíchu a na pódium se zformovala skupinka experimentátorů a začali jamovat na Detailovo chrápání. Došlo i na hru smyčcem na baskytaru. Co jen dokázaly kytary vyloudit za nové zvuky. Úžasný. Pár lidí spalo, a z těch co byli vzhůru, polovina hrála a druhá polovina se dusila smíchy. Každopádně, máme nahrávku: Detailův sen. Následující experimentální skladba byla na bázi sonáty z husích krků, které zněly jako píšťaly, opět se do toho jamovalo. Neuvěřitelné. Skřítek to otypoval na dark ambient. Detail se probudil a byl ujištěn, že je slavný. Co jsem zase dělal? Jsi slavný! Byl jsi frontman kapely. Jen je blbý, žeš to celé zaspal! No jo, jak by asi vypadala tato skladba na turné? Pak se víceméně kecalo, Jožin přednesl pohádku, která měla uspat první vlnu unavených. Byl to zvláštní večer, co se to tam všechno dělo? Stále na to nemůžu najít odpověď. Nedělní ráno bylo ospalé, chvíli se hrálo a pak byla pauza, a ne leckaká. Stropním průzorem se na zemi objevil sloupec světla, do kterého, snad Baťa, pohotově položil pivo, které se tak rozzářilo jako diamant. Po chvíli zkoumání byla ustavena (ekliptická) cesta Svatého piva - neboli meditační metr. To už byl večer a potřebovali jsme odjet, a tak mi je zbytek neděle neznámý.

Krtek

Týdeník Nájezd - vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 11.6.2014, číslo 130, online: najezd.wz.cz

Kalindář

- 12.6. se koná na nám. Jiřího z Poděbrad divadelní vystoupení spolku Bohém: Aktovka přírodní. Start: 17:30, vstup: pěšky
- 13.6. - 15.6. **Zelí fest !!!!** Kde: Saloon Na osmnácté míli, Veleň-Mírovce (10 minut z metra Letňany).
- 20.6. se koná divadelní vystoupení spolku Bohém: **Aktovka přírodní**. Kde: V nitru (Jirečkova 15), start: 19:00, vstup: ???
- 21.6. se konají **Rozhudí narozky**. Vystoupí: ROZHUDA, STICK N'OFF, ROSIE, HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA. Kde: Modrá Vopice, start: 19:00, vstup nikdo netuší.
- 28.6. se koná na hradě Kumburk akce **Vítání léta**. Na programu: akustické koncerty, divadlo, autorská čtení, dobývání hradu a spousta dalšího. Kde: Kumburk (po turistické značce ze Syřenova nebo Nové Paky). Start: 12:00, vstup dobrovolně vybírá kat.

11.6. Bruno, Barnabáš

Přejeme vše nejlepší!
Ať znějí struny
pro všechny Bruny.
Oslavenec Barnabáš
má na víc než na guláš!

Divadelní spolek Bohém

Vyhlašuje konkurz pro lidi,
• kteří se nestydí ukázat, co je v nich
• jsou dostatečně šílení
• a mají chuť si hrát.
Kontakt: **Tonda 731 621 128**
antoncamaj@seznam.cz
FB stránky: **Bohém - autorské divadlo**

Ahoj, dnešní Nájezd je věnovaný zatím letošní nejzajímavější hudební události: **5. Milkovické hudební soustředění**, jehož CD můžete dnes získat nebo si jej stáhnout z adresy v logu. Říkám si páté, a to znamená, že proběhly již čtyři soustředění, což je docela zajímavý 30 hodinový archiv toho, co hudebníci kolem vás dělají za poslední 3 roky. Je to v podstatě záběr aktuálních schopností a toho, co se jim honí hlavou. Zajímavé, jak je tato skupina hudebně dokumentovaná. A tak mě napadá, co byste řekli na to, udělat si hitparádu z Milkovických soustředění? Myslíte, že objevíte zajímavý jam, který by si stálo za to poslechnout. Já, co to vždycky mixuju, si to vše poslechnu a musím říct, že tam jsou i věci, které docela překvapí. A co třeba jiný pohled? Které hudební skupiny hrají podobné písně? Znáte nějaké?

Krtek

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

Report z milovického hudebního soustředění

Na místo činu jsme zdárně dorazili v pátek večer. Přestože v Milkovicích jsem byl vůbec poprvé a již se setmělo, na tamní prostředí se mi po úvodním vybalení hudebních propriet a zavazadel podařilo poměrně rychle adaptovat – většinu z dohromady asi dvanácti přítomných tváří jsem znal a osvěžit si schopnost čepování piva (čtrnáctistupňový Krakonoš) taktéž netrvalo dlouho. Po dokončení stavby podia a zapojení nahrávacího zařízení na půdě stodoly, kde se i spalo, jsme kolem jedenácté večer začali muzicírovat; na místě byly dvě bicí soupravy, cajon, nástrojová aparatura včetně příslušných instrumentů (čítajících mimo jiné violu a dvě ukulele), aparatura na ozvučení a mikrofony. V muzice převažovala témata z vod rocku, rokenrolu a dalších žánrů, obecně spíše energičtějšího a živelnějšího rázu. Pružně obměňovaná hráčská sestava, nástroje i hudební motivy, to bylo fajn. K mojí smůle jsem se však na pátek špatně vyspal, proto jsem se kolem jedné ráno uchýlil do čistě pozorovatelské role a v ní setrval až do sedmé hodiny ranní, kdy se i ti nejtřetější muzikanti nachystali na kutě. Další den byl načat decentním hraním, v němž se pokračovalo i po návštěvě hospody za účelem oběda, kterou jsme v menší skupince lidí odpoledne podnikli. Na statku se mezitím zbytek osazenstva naladil na psychedelickou notu, na niž jsme záhy po příchodu zareagovali „space jamy“ v různých obměnách (herními patterny založenými na efektech tvořících vesmírné, psychedelické plochy a zvuky) – bylo vtipné pozorovat, jak to s přihlížejícími posluchači zatočilo. Po večeri se pokračovalo v hraní; vlivem částečné absence bubeníků a obecně sílící únavy většiny osazenstva nabyly jamy oproti pátku odlehčené a jemnější formy. Došlo i k experimentům, přičemž jeden z nich bych si s titulkem „Kterak se Detail stal rockovou hvězdou přes noc“ dovolil označit takřka za vrchol akce. Poté, co si zmiňovaný muzikant ustlal ke spánku uprostřed místnosti, začal chrápat tak, že i „nasucho“ téměř přehlušoval produkci. Následným při-

ložením volného mikrofonu k jeho ústům byl nevědomky pasován do role frontmana právě vystupujícího hudebního tělesa, jehož zbytek stál na podiu a snažil se na motivy chrápání, které se během 45 minut asi třikrát obměnilo, melodicky navázat. Pecka, smál jsem se asi půl hodiny v kuse. Po dalších hudebních experimentech jsem šel kolem šesté ráno spát. V neděli po poledni pokračovala muzika, také jsme pomohli na statku s přeložením cihel a po sbalení zavazadel a nástrojů okolo páté vyrazili Praze v ústřety. Rád bych na tomto místě poděkoval Standovi Pencovi za poskytnutí zázemí a všem ostatním za spoluúčast, protože akci jsem si ve světle příjemné atmosféry a zajímavých hudebních seancí parádně užil.

Vláda

5. Milkovické hudební soustředění

(aneb střípky z paměti jednoho účastníka)

Velikonoce na krku a opět nastal čas, teď si již dovolím tvrdit, tradičního Milkovického hudebního soustředění u Standy Pence. Tak, jak mám ve zvyku, jsem již kolem poledne stanul na Černém mostě a díky dobrým lidem jsem bez větších potíží dorazil až za Libán pod kopec, na který stačilo jen vystoupat a byl jsem na místě. Kromě Standy a Jarmily zde již byli i Jožin a Jindra, který, mám pocit, v čase mého dorazení dřímá. Z dětí zůstal jen nejmladší Kája, ostatní byly kdesi na prázdninách. Mám též podezření, že tu byl přítomen i Skřítek a nebo dorazil jen chvilku po mě. Po nutných dokončovacích pracích jako je luxování na půdě, kde se vše konalo, zapojování aparatury, zapojování piva, degustace piva (opět speciální Krakonoš čtrnáctistupňový) tu byla připravena opět velice sympatická sestava muzikantů. Jen mé osobní libido lehce zaplakalo nad přepindíkovanou situací. Kluci z kapely Hliníkové lopatky dědečka Pipýna dorazili tentokrát kompleť (to jest: Krtek, který se i staral o zvuk, Wrynn, Ondra a Giorgio), byl tu Detail, Baťa, Luďa, Vláda, Lukáš, Mikuláš (Sic!) a jako poslední posily dotáhl

z Jožin Libáně, kde se z nějakého důvodu vyskytli Draslík a jeho nová dívka, podle všeho básnířka, jen to její jméno si nedokáži vybavit, půvaby vzhledem veskrze mužského osazení samozřejmě ano, ovšem jen coby pokorný pozorovatel, který byl po většinu času opilý a zpomalený pravidelným příjmem marihuany. Nálada byla vynikající a takřka nekonečné jamování bylo plné pozitivní energie. Například Luďa se při jednom jamu chytl mikrofonu a pěl o jedné píce ze svého života, bylo to nečekané a silné. Luďa společně s Baťou, jelikož měli sebou oba ukulele, vytvořili nerozlučné duo, které se neustále vracelo svým charakteristickým zvukem a já pokáždé, když jsem je zaslechl v akci, propadl příjemné blaženosti. Hudební témata se různorodě prostrídávala a došlo i na poezii Františka Gellnera, kterou přivezl Detail. Vznikla tu i psylocybinová kapela Mechanický elf, které předcházela má houbová procházka ke kozám nahoru na louku, ostatní také nelenili a též se vesmírně naladili (bez procházky - každopádně též houbově). V důsledku toho vznikla skladba o rozmnožování rostlin, koberci a spirálách. Krtek se mi pak přiznal, že zkoušel i něco nového ve stylu acidového hraní a musím uznat, že jsem byl skutečně ve stavu jistého tranzu. Jindřich kromě kytary přidával i zpěv a chvílemi jsem se s ním podílel i na jakémisi duetu. V neděli sice část osazenstva odjela, nicméně ani tak nic nebránilo vzniku brutálně pekelně velikonočního black metalového okénka s dominujícím hitem: Ťuk, ťuk, kdo tam? Tady Satan! pro uvolnění ducha a napružení svalů, jsme Standovi pomohli přeskládat i pár cihel. V pondělí přišel i můj odjezd ještě společně s Baťou, Detailem a s Lukášem, který řídil, napral jsem se ještě naposledy pivem, aby mě přivítala Praha, ještě zdaleka ne střízlivá.

Rogo

5. Milkovické soustředění

18 - 21 .4. 2014

Frank Zappa: *We can't possibly start the song off like that! Good God! That's inexcusable! What happened to you last night?*

Napoleon M. Brock: *George has a tape of it...*
(úryvek z písně: Whipping floss)

Byla to celkem rychle svolaná událost, ale v pořadí 5. akce zajistila přípravy více v klidu. Vyjelo nás celé auto Hliníkových lopatek a navíc i kamarád Vláda. Dorazili jsme kolem 9. A podle plánů se již v 22:30 mohlo začít hrát. Pivo tradičně teklo ze 14° velikonoční Krakonošské várky, jehož místní pramen obhospodařoval zprvu Jožin s Rogem. Během první písně dorazil Detail, Baťa, Lukáš, Skřítek a taky Luďa. A bez většího nutkání se začalo hrát. Byl tam elektrický kytarista Jindra, starší pán odkudsi z daleka, a zkoušel hrát nějaké své blues rockové písně, záhy byl ale poučen, že písnička se jen tak nekončí po pár minutách (což bylo jen a jen dobře) a tak dlouhé jamy byly obohaceny o další rytmičkou kytaru. K dobru se mu musí započíst to, že se snažil ty své písničky prosadit kdykoliv, kdy byla příležitost. Stále byly obsazené tři kytary (se Skřítkem i violu) a dvojité bicí. Kolem jedné hodiny